VERANDER JE LEVEN, VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

23e jaargang – nummer 7

TEVEEL VAN HET GOEDE
Inhoud boven stijl

Vleugels uit gewichten
Sleutels tot innerlijke rust

Positief programmeren
Train je brein op succes

actief

Actief juli 2022

23e jaargang – nummer 7

Copyright © 2022 Actief - alle rechten voorbehouden.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Basisbijbel © Basisbijbel 2013

Website: activated.org
actiefonline.org

Redactie Ronan Keane
Vertaling door Maria Stenger

Twee boten en een helicopter

We kennen het verhaal wel over het dorpje waar een overstroming plaatsvindt tijdens een storm. De plaatselijke predikant ziet het water stijgen en knielt neer op de kerktrappen, omgeven door water. Weldra komt een van zijn parochianen eraan peddelen in een kano.

"Gauw instappen, dominee, het water stijgt heel snel."

"Maak je over mij maar geen zorgen," zegt de predikant. "God zal me wel redden." Het water stijgt steeds verder en tegen de tijd dat er een motorbootje aan komt snorren heeft de predikant zijn toevlucht gezocht op het balkon. "Klim er gauw in, dominee. Er is bevel tot evacuatie uitgegeven." Wederom is de predikant niet te vermurwen. "God zorgt wel voor me." De dijken breken door en het water is nu boven de kerk uit gestroomd. Enkel de toren staat nog boven water. Daar bevindt de predikant zich nu, hij houdt zich uit alle macht vast aan het belfort wanneer er een helikopter uit de wolken afdaalt. "Pak de ladder, dominee!" roept de piloot. Nogmaals vertikt de predikant het om te gehoorzamen en houdt hij vol dat hij zijn geloof op God heeft gesteld. De helikopter gaat weer weg en dan verdrinkt hij. De dominee wordt aan de hemelpoort door God zelf begroet. "Ik begrijp het niet, Heer. Waarom heeft U me niet uit die overstroming gered?"

"Waar heb je het over?" vraagt God. "Ik heb je twee boten en een helikopter gestuurd!"

Soms zijn wij net als deze dominee. Als we moeilijke tijden doormaken en de problemen en vragen zich rondom ons opstapelen, lijkt het er soms op dat God niet luistert naar ons hulpgeroep, maar dan komt het misschien doordat we ons zo blindstaren op de manier waarop wij denken dat God ons moet helpen. Laten we onthouden dat de hulp, de antwoorden en de oplossingen die we nodig hebben niet altijd komen op de manier die wij verwachten. Zoals Maarten Luther zei: "Iedereen die God met een waarachtig geloof aanroept, met zijn hele hart, zal zeker gehoord worden en zal ontvangen waar hij om gevraagd heeft. Misschien komt het niet op hetzelfde moment of in dezelfde hoeveelheid, of is het niet precies waar we om gevraagd hebben, maar dan zullen we nog iets groters en geweldigers ontvangen dan we durfden te vragen."

De abalone en ik

Door Curtis Peter van Gorder

Een abalone is een schaaldier dat zich aan rotsen in kustwateren vastzuigt. Het is een buikpotige, wat betekent dat zijn maag ook zijn voet is; hij loopt dus eigenlijk op zijn maag. En behalve zijn schaal bestaat een abalone praktisch geheel uit maag. Hij zuigt zich aan een rots vast en tilt zijn schaal dan bijna een centimeter in de hoogte. Terwijl er dan water langs het deel van de maag spoelt dat blootstaat tussen de schaal en de rots, vangt hij microscopische deeltjes vegetatie die in het water zitten en eet ze op.

De schaal van de abalone is niet alleen zijn huis, maar ook zijn pantser. Als er gevaar dreigt kan hij zich onmiddellijk zo vast als een bankschroef vastklampen aan de rots waarop hij zit. Die enorme maag kan geweldige zuiging veroorzaken. In een oogwenk kan die schaal zo vastzitten aan de rots dat je een koevoet nodig zou hebben om hem los te krijgen.

Als iemand dus zo vasthoudend is als die abalone, is hij ontzettend vasthoudend.

Misschien is dat iets dat je door ervaring moet leren. Zelf word ik door de eerste tekenen van tegenwerking vaak even weerhouden; wanneer ik alles om me heen zie draaien, in een draaikolk kom te zitten en mijn wereld ondersteboven wordt gekeerd. Maar dan vind ik mijn rots en klem me eraan vast alsof alles ervan afhangt.

Dergelijke woelige momenten waren heel angstaanjagend voor me toen ik jonger was, maar mettertijd heb ik geleerd dat dit nu eenmaal zo is in het leven. Toen ik had aanvaard dat het de natuurlijke gang van zaken is, werd het eenvoudiger om er doorheen te sturen.

Terwijl de golven komen en gaan begrijp ik beter wat ik moet doen. Ik ken de golven en de rots, ik weet dat ik een zuignap heb die me helpt om me vast te houden en ik heb geleerd dat het makkelijker wordt naarmate ik het vaker doe. Door me vast te houden wordt mijn zuigkracht groter. Ook heb ik geleerd om me te ontspannen op die momenten dat de oceaan rustig is, maar ik blijf paraat om me vast te grijpen op het moment dat het nodig mocht zijn. Ik wil nooit meer dat vreselijke gevoel krijgen van heen en weer geslingerd te worden op de golven van misère. Ook heb ik geleerd om nooit ver van de rots af te dwalen, omdat die het enige is waar ik op kan rekenen.

Mijn rots is Jezus. Hij en Zijn Woord zijn mijn kracht en mijn redding in tijden van nood. Ik ben maar een eenvoudig, kwetsbaar schepsel, maar ik weet naar wie ik moet gaan en aan wie ik me moet vasthouden. En je kunt het geloven of niet, maar ik ben zelfs van de woelige baren gaan houden. Ik zit tenslotte vast als een abalone. Hoe sterker de golven zijn, des te vaster ik me aan mijn Rots vastklem.

Onze lasten bij Jezus brengen

Door Maria Fontaine

Iedereen maakt weleens tijden van beproeving door in verschillende perioden van zijn leven. Misschien zit jij nu juist in zo'n periode en weet je niet wat er met je aan de hand is en wat voor goeds er uit kan voortkomen en wanneer het nu eindelijk eens zal ophouden.

Maar wat er ook aan de hand is in je leven, God wil dat je weet dat Hij van je houdt, dat Hij bezorgd is voor je en dat Hij alles in de hand heeft. Zelfs als er niemand is die het hartzeer snapt dat je doormaakt, begrijpt Hij het precies. Het kan een tijdje duren voordat de pijn die je hebt weer helemaal genezen is, maar je zult er overheen komen, omdat Hij heeft beloofd dat Hij ons niet als wezen zal achterlaten.1

Hij wil ons troosten door alles wat we meemaken. Hij voelt mee met wat we meemaken en Hij begrijpt het.2 Hij zal onze lasten

verlichten en de pijn verzachten. Hij zal je gebeden beantwoorden. Je zult de zon weer zien schijnen, dus geef het niet in wanhoop op, maar praat met je Beste Vriend en laat Hem je troosten zoals alleen Hij dat kan.

Misschien is je hart gebroken door een relatie die stukliep en voel je je gebroken, of zelfs vermorzeld, alleen, onzeker en denk je dat niemand van je houdt. De nimmer falende liefde van Jezus is er voor jou, ook in donkere, eenzame nachten en Hij kan je helpen weer geloof te krijgen in liefde. Hij laat je hart en leven nooit gebroken achter; zelfs als het in een miljoen stukjes kapot is gevallen. Hij kan ieder afzonderlijk stukje terugvinden en weer bij elkaar brengen om je weer heel te maken en iets moois uit je leven tevoorschijn te brengen.

Overwerkt of overbelast? Of heb je misschien het gevoel dat je de stress van alles wat er te doen is niet meer aankunt? Onthoud dan de belofte van Jezus: "Kom naar Mij als je moe bent. Kom naar Mij als je gebogen gaat onder het gewicht van je problemen! Ik zal je rust geven." 3 Mattheüs 11:28

Vraag God om Zijn kracht en leiding, dan zal Hij die geven. Als de last te zwaar wordt om te dragen, praat er dan met Jezus over en vraag Hem om de oplossing. Hij kan je manieren laten vinden om het juiste ritme te vinden. Hij kan je laten zien wanneer je even op moet houden om te bidden en in Zijn Woord te lezen of tijd te nemen om je te ontspannen en van je leven, je gezin of je vrienden te genieten.

Soms belanden we in een situatie die maar voor tijdelijk bedoeld was, maar waarin we toch vast zijn komen te zitten, of je kunt maar geen plek vinden die goed voor je lijkt te zijn. Maar wat je ook doet, wanhoop alsjeblieft niet, want Jezus is bezig met het voorbereiden van je plek; niet alleen een plek in de hemel, maar ook een plek op aarde, hier en nu. God maakt geen fouten.

De gelovige mannen en vrouwen van weleer zochten niet naar situaties die geschikt waren voor hen, maar naar dingen die ze konden doen voor anderen. Zij keken vooruit en geloofden dat zij een verschil konden maken in de wereld, ze gingen er op uit om dat verschil te maken en de meesten bereikten hun doel omdat ze het niet opgaven. Ik las laatst iets dat volgens mij het karakter van

een visionair goed weergeeft:

* Mensen zijn onredelijk, onlogisch en egocentrisch. Hou toch maar van ze.
* Als je iets goeds doet, word je er door anderen van beschuldigd dat je egoïstische bijbedoelingen hebt. Doe het toch maar.
* Als je succesvol bent, zul je valse vrienden en ware vijanden krijgen. Wees toch maar succesvol.
* Eerlijkheid en openhartigheid maken je kwetsbaar. Wees toch maar eerlijk en openhartig.
* Het goede dat je vandaag doet zal morgen vergeten zijn. Doe toch maar het goede.
* De grootste mensen met de grootste ideeën kunnen neergehaald worden door de kleinste mensen met de meest bekrompen gedachten. Bedenk toch maar grote dingen.
* De mensen staan meer aan de kant van de zwakkere maar volgen alleen de sterke. Vecht toch maar voor de zwakkere.
* Waar je jaren aan hebt gebouwd kan misschien in één keer verwoest worden. Bouw toch maar.4

De mens van geloof wordt opgebouwd doordat hij het goede blijft doen, ondanks tegenwerking van anderen of ontmoediging of onmacht. Zo maakt hij het verschil. En als je op Gods pad loopt, zal Hij zeker voor je zorgen. Je kunt op Zijn beloften bouwen.

God heeft beloofd om in al je noden te voorzien naar gelang Zijn rijkdommen en glorie,5 en Hij heeft beloofd je kracht te geven met de kracht van Zijn Heilige Geest in je.6 We weten dat Hij nooit zal nalaten voor je te zorgen, wat er ook gebeurt! En ooit zul je dankbaar zijn, want dan zul je begrijpen dat Hij je altijd geholpen heeft bij alles wat je in dit leven hebt meegemaakt.

1.Zie Johannes 14:18.
2,Zie Hebreeën 4:15.
3.Mattheüs 11:28
4.Uit The Paradoxical Commandments, door Dr. Kent Keith.
5.Zie Filippenzen 4:19.
6.Zie Efeze 3:16.

De wateren van Gods Woord

Door William B. McGrath

In Psalm 27 lezen we dat Koning David het als zijn belangrijkste vreugde beschouwde om de schoonheid van God te aanschouwen in het Tabernakel, waar alle voorwerpen die Gods tussenkomst ten behoeve van Zijn volk symboliseerden, bewaard werden. In deze tijd hebben we een plaats die net zo mooi en verbazingwekkend is om naar toe te gaan: we hebben Zijn Woord in al haar volheid en Zijn Heilige Geest die in ons woont en persoonlijk tot ons hart spreekt.

Elke keer als je een Bijbelpassage leest, kun je oude en nieuwe dingen ontdekken. Hier is een voorbeeld van een Bijbelverhaal waar ik over heb nagedacht:

Het verhaal van Naäman in 2 Koningen 5 gaat over de kapitein van het Syrische leger, een succesvolle man die een hoge positie bekleedde, erg rijk was en in hoog aanzien stond. Maar hij was melaats, waardoor hij afgezonderd moest leven zodat de positie waar hij zo hard voor gewerkt had niets meer waard was.

Zijn vrouw had een jong Hebreeuws slavinnetje dat voor haar werkte en dat tegen haar meesteres zei: “Was mijn heer maar bij de profeet in Samaria. Hij zou hem wel genezen.”1

Naäman ging naar de koning van Syrië en legde hem uit waarom hij graag naar de profeet in Samaria wilde gaan. De koning van Syrië stuurde hem met een brief naar de koning van Israël, om te verklaren waarom Naäman door zijn land trok.

Naäman ging op weg om Elisa in Samaria te zoeken en had een grote hoeveelheid geld bij zich om te betalen voor een glorieus genezingsevenement. Hij verwachtte dat de koning van Israël Elisa zou bevelen, hem te genezen en dat God zeker aan het verzoek zou voldoen als hij al dat geld zag en aan Naämans belangrijke maatschappelijke positie zou denken.

Maar toen Naäman en zijn gezelschap eindelijk bij Elisa’s huis aankwamen, kwam er in plaats van de profeet een dienstknecht naar buiten om hem te begroeten, en de dienstknecht zei hem dat hij maar naar de Jordaan moest gaan om zich er zeven maal onder te dompelen. Dit was een grote belediging voor zo iemand als Naäman en hij liep boos weg. Maar een van zijn eigen dienstknechten die was meegekomen op de reis, stelde voor dat hij het op zijn minst kon proberen voor het geval het zou werken. Naäman kalmeerde enigszins, vernederde zich en ging naar de Jordaan waar hij zich zevenmaal onderdompelde en wonderbaarlijk genezen werd.

In zijn boek “Counterfeit Gods” (namaak-goden) vertelt Timothy Keller ons dat dit bekende Bijbelverhaal veel passende lessen bevat voor onze hedendaagse maatschappij. Individueel succes, hoge prestaties, een goede positie en economische status worden door onze cultuur als topprioriteiten gezien; alle dingen waar Naäman zich op kon beroemen.

Naäman had veel bereikt. Hij dacht dat hij zijn speciale connecties en zijn rijkdom moest gebruiken om Elisa en de Hebreeuwse God te benaderen. Maar hij kwam er achter dat de ware God van het heelal “geen verlengstuk van de cultuur is, maar een transformeerder van cultuur, dat Hij niet beheersbaar is, maar een oppermachtige Heer … wiens redding niet verdiend, doch enkel ontvangen kan worden.”2

Net als Naäman koesteren wij misschien ook de verborgen wens dat God een enorm spektakel voor ons zal uitvoeren als we Hem om antwoorden op onze vurige gebeden vragen. Soms doet Hij dat soort dingen, maar vaak ook niet. Zoals we in dit verhaal kunnen zien vraagt Hij vaak van ons dat we iets heel eenvoudigs, iets nederigs doen. Naäman moest zich “gaan wassen” en aanvankelijk beschouwde hij dat als een belediging, een aantijging van zijn trots en stand. In deze tijd wordt ons gezegd, ons te wassen in het water van Gods Woord.3

Wanneer we keer op keer teruggaan naar Zijn Woord wordt het onze grootste vreugde en prioriteit, net zoals het voor koning David zo belangrijk was om te kijken naar Gods schoonheid en te mediteren over wie Hij is en wat Hij doet. Wanneer we moeilijke dingen doormaken, wanneer we struikelen op onze levensweg, wanneer we een grote teleurstelling moeten verwerken, dan is dit onze enige toevlucht waardoor we steeds weer overeind gehouden worden.

Toen Naäman uiteindelijk naar de Jordaan ging en zich erin waste zoals de man van God had gezegd … “werd zijn vlees weer als het vlees van een klein kind en werd hij schoon.” En Jezus zegt tegen ons: “Jullie zijn al schoon door wat Ik jullie heb gezegd.” Zijn Woord reinigt en vernieuwt onze geest.

En door de jaren heen worden onze zekerheid en ons geloof sterker naarmate we dieper inzicht krijgen en het ten volle beginnen te begrijpen en er meer van beginnen te genieten. Zo’n eenvoudig iets, naar Gods Woord gaan, verandert onze motivatie, onze identiteit en de manier waarop we alles zien en doen.

1. 2 Koningen 5:3
2. Timothy Keller, Counterfeit Gods, hoofdstuk vier, “The Seduction of Success.”
3. Zie Johannes 8:31, Efeziërs 5:26, Titus 3:5, Psalm 119.

Vleugels uit gewichten

Door Virginia Brandt Berg

In de historische Wesley kapel in Londen zit een prachtig glas-in-loodraam met deze inscriptie: “Als ik zou meevliegen met de opkomende zon, of zou gaan wonen aan de andere kant van de oceaan, ook daar zou U mij leiden. Ook daar zou uw hand mij vasthouden.”1 (Psalm 139:9,10)

De mens heeft altijd al vleugels willen hebben, een manier om boven zijn aardse leven en problemen heen getild te worden. Het schijnt de mens eigen te zijn, zich benard en ontevreden te voelen in het “hier.” Alles zal vast gemakkelijker, lichter, beter, vrijer zijn “daar”, aan de andere kant van de heuvel.

Er is nog een vers waarin de psalmist David dit gevoel van ‘haal me weg uit dit alles’ weergeeft. Hij zegt: “O, had ik vleugelen als een duif, ik zou wegvliegen en een woonplaats zoeken.”2 Maar hij kende ook het geheim tot het vinden van die geweldige plaats, weg van alles en hij deelde zijn geheim met ons: “de Heer zorgt voor mij.”3

God zorgde voor David door al zijn moeilijkheden en beproevingen heen en Hij veranderde zijn gewichten in vleugels. “Mensen die moe zijn, geeft Hij nieuwe kracht. Uitgeputte mensen maakt Hij weer sterk. Zelfs jonge mensen zullen moe worden en uitgeput raken. Zelfs jonge mannen zullen struikelen en vallen. Maar mensen die op de Heer vertrouwen, zullen nieuwe kracht krijgen. Ze zullen opstijgen als een arend. Ze zullen lopen, maar niet moe worden. Ze zullen verder gaan, maar niet uitgeput raken.”4 Als we Gods Woord opzoeken en in gebed afwachten totdat God onze ziel aanraakt, stijgen we op naar oorden van vrede en rust en worden we echt “door de Heer ondersteund.”

Deze wereld doet haar best om ons naar beneden te halen, maar er is een opwaartse aantrekkingskracht die ons naar het hart van God zal doen opstijgen. Als je Gods Woord leest, je hart voor Hem opent en wacht totdat Hij iets tot je zegt, vind je alle kracht die je nodig hebt. Maar veel mensen rennen te vroeg weg op hun eigen kracht, in de hoop hun moeilijkheden op die manier te overwinnen.

Die mensen geven de voorkeur aan de voeten boven de vleugels. Maar lees dat vers nog een keer. Het lopen en wandelen komen nadat de nieuwe kracht ontvangen is. Wat voor kans geef je je ziel als je nooit die momenten aangrijpt om met God in aanraking te komen en kracht uit Hem te putten? “Vertrouw op de Heer.
Houd moed en Hij zal je weer hoop geven.
Ja, verwacht hulp van de Heer.”5

1.Psalm 139:10-11
2.Psalm 55:7
3.Psalm 3:6
4.Jesaja 40:31
5.Psalm 27:14

God maakte alles eenvoudig

Door Rosanna de Angelis

Toen we met ons hele gezin naar een ander land verhuisden vanwege het werk van mijn man, kregen we verontrustende verhalen te horen over het ambtelijke doolhof dat we moesten doorkruisen om een rijbewijs voor dat land te verkrijgen. Mijn nieuwe vrienden hingen verhalen op over alle uren die ze hadden besteed aan een rijvaardigheidsopleiding, waarbij ze het schriftelijke examen moesten doen en uiteindelijk een praktijkexamen in de taal van het land. Ik hoorde over iemand die het examen wel drie keer had gedaan en iemand anders die een jaar moest wachten op uiteindelijke goedkeuring. Het begon me te duizelen. Mijn kinderen moesten naar school en aangezien mijn man vaak van huis was voor zijn werk, had ik absoluut een rijbewijs voor dit land nodig. Bovendien hadden we ook nog eens verblijfsvergunningen nodig, want zonder die papieren kon het hele proces niet eens beginnen.

De ochtend dat mijn man en ik naar het gemeentehuis gingen voor de nodige inschrijvingen zat het er propvol en de rij scheen vastgelopen

te zijn. Mijn man wilde al naar een ander kantoor rijden, maar tegen die tijd was het spitsuur rond de lunchtijd begonnen, en besloten we om maar tot de middag te wachten.

We aten ergens lunch met vrienden, haalden onze dochter uit school en gingen toen opnieuw naar het gemeentehuis om de benodigde papieren aan te vragen. Op weg er heen besloten we gezamenlijk dat we positief zouden blijven en erop gingen vertrouwen dat alles goed zou komen.

Toen we binnen kwamen werden we door iemand begroet, kregen we een wachtnummer uitgereikt en werden we haast direct naar het loket geroepen. Het hele proces om onze nieuwe ID-kaarten te krijgen nam nauwelijks een kwartier in beslag en we besloten om dan meteen maar naar het kantoor voor rijvaardigheidsbewijzen te rijden om voor mij een rijbewijs aan te vragen. Toen we werden opgeroepen om bij het loket te verschijnen hoorde ik de stille zachte stem van God die me zei dat ik rustig moest blijven omdat alles in orde zou komen. Ik vulde mijn persoonlijke gegevens in en er werd me gezegd dat ik het vereiste bedrag moest betalen en mijn huidige rijbewijs bij de loketbediende moest achterlaten.

Een paar minuten later werd mijn naam weer afgeroepen en werd me gezegd dat mijn aanvraag was goedgekeurd! “Gefeliciteerd!” zei de loketbediende terwijl ze mij mijn nieuwe rijbewijs overhandigde. Ik was emotioneel diep ontroerd en dankbaar omdat Jezus zo bezorgd was over zoiets ogenschijnlijk kleins in het grotere geheel, maar dat zo belangrijk was voor mij.

Vaak zijn het kleine aangelegenheden waarbij God ons Zijn aanwezigheid, Zijn macht en Zijn liefde laat zien. We moeten onthouden dat we God kunnen vragen ons te leren, Zijn stem te herkennen en Zijn aanwijzingen te volgen. We kunnen het niet allemaal alleen doen, daarom zegt Hij: “Bid, want dan zul je krijgen. Zoek, want dan zul je vinden. Klop, want dan zal er voor je worden opengedaan.” -Mattheüs 7:7

Teveel van het goede

Door Aaliyah Williams

Heb je ooit een taart gegeten waar meer glazuur of crème aan zat dan cake? Als ik zo'n taart in handen krijg snijd ik meestal de bovenkant eraf en eet ik alleen de cake. Het glazuur zat er toch alleen maar voor de sier op en ik houd meer van het eigenlijke cake-gedeelte dat wat vullender is.

Er zijn ook bepaalde soorten brood die ik niet zo lekker vind, het soort brood dat op je tong smelt zodra je er een hap van neemt, waardoor je het gevoel krijgt dat je niets gegeten hebt. Waar ik het over wil hebben is, dat er soorten communicatie bestaan die ook weinig inhouden.

Ik bedoel het soort gesprekken waarbij we belangrijke namen laten vallen om onszelf interessanter voor te doen in andermans ogen. Of conversaties waarbij we overdreven verhalen vertellen over onze prestaties of bijzondere omstandigheden die ons zogenaamd aantrekkelijker moeten maken. Maar als we dat doen geven we anderen een onwerkelijk beeld van onszelf.

Als we niet oprecht zijn in onze communicatie, vervangen we voedzame inhoud door suiker en crème, en daar kunnen mensen maar slecht tegen. Eigenaardig, hoe we met al onze opschepperij juist het tegenovergestelde bereiken. Mensen houden vaak meer van iemand die niet bang is om zichzelf te zijn en ze reageren averechts op mensen die zo vreselijk hun best doen om in de smaak te vallen.

Er is iemand in de Bijbel die wist hoe hij origineel moest zijn. Johannes de Doper was zo iemand die zich er in het geheel niet om bekommerde wat anderen over hem dachten. Hij ging gekleed in dierenvellen, at insecten en honing en schoor zich waarschijnlijk nooit. Ik heb zo'n idee dat hij ook nooit probeerde om zich beter voor te doen bij andere mensen.

Hij deed zich niet gewichtiger voor dan hij was. Toen hem gevraagd werd of hij de Christus was, vond hij het niet erg om te zeggen: "er komt Iemand die machtiger is dan ik. Ik ben het niet eens waard om zijn sandalen voor Hem los te maken."1 Hij sprak bij iedere gelegenheid de waarheid en daardoor won hij het vertrouwen van anderen.

In een maatschappij waar zoveel grootdoenerij gaande is steken mensen die niet bang zijn om eerlijk en oprecht te zijn over wie ze zijn of die praten over de dingen waar ze echt in geloven, met kop en schouders boven de middelmaat uit.

Wat belangrijk is, is dat je de moed hebt om de persoon te zijn die God wil dat je bent, en dat je trouw blijft aan die visie.

Ik heb hier veel over nagedacht omdat ik weet dat het een aspect van mijn leven is dat voortdurend verbeterd moet worden. Tot nu toe heb ik twee basispunten gevonden die me geholpen hebben

waarheidsgetrouw en waarachtig te zijn in de manier waarop ik me aan anderen presenteer.

Ten eerste breng ik tijd met God door. Als ik genoeg in Zijn nabijheid vertoef word ik minder bezorgd over wat anderen van me denken.

Ik wil ophouden met een beeld te scheppen van wie ik denk te moeten zijn, en me tevreden stellen met wat God wist wat Hij aan het doen was toen Hij me schiep. Ik ben er achter gekomen dat naarmate ik meer tijd met Hem doorbreng, Hij me meer laat zien over de bedoeling die Hij met mij had toen Hij me schiep, en me neerzette op de plek waar ik terecht ben gekomen. Ten tweede probeer ik openhartig te zijn. Ik moet mensen de kans geven de persoon die achter al die opsmuk zit, te leren kennen. Het is normaal dat je graag wilt dat mensen een goede opinie over je hebben. Ik weet niet of ik ooit over dat verlangen heen zal groeien om bewonderd en bemind te worden, maar als ik denk dat een zelfverzonnen versie van wie ik ben beter is dan de ware ik, dan zit ik ernaast. De mensen naar wie ik zelf het meest opkijk en die ik het meest bewonder zijn de mensen die hun hart aan me hebben laten zien; vrienden, mentoren en anderen die de sluier van alledaags gebabbel hebben weggetrokken en openhartig zijn geweest.

Als we op het punt komen dat we besluiten om echt te worden maakt dat al het verschil in onze communicatie met anderen, want het is zoveel beter om over iets met inhoud te praten dan eindeloos over oppervlakkige dingen te kletsen.

Lukas 3:16

Het gaat om je houding

Hoe langer ik leef, des te meer ik me bewust ben van het belang van mijn houding ten opzichte van het leven. Wij hebben elke dag de keus over de houding die we die dag zullen aannemen. Wij kunnen het verleden niet veranderen. Dat andere mensen zich op een bepaalde manier zullen gedragen is een feit waaraan we niets kunnen veranderen. Het onvermijdelijke kunnen we niet veranderen. Het enige wat we kunnen doen is de enige snaar bespelen die we hebben, en die snaar is onze houding. Ik ben er van overtuigd dat het leven voor 10 procent afhangt van wat me overkomt en voor 90 procent van mijn reactie erop.

Charles Swindoll

Fooi

Eens, toen een coupe ijs nog heel weinig kostte, kwam er een jongen een lunchroom binnen en ging aan een tafeltje zitten. Een serveerster zette een glas water voor zijn neus.

“Hoeveel kost een coupe gemengd ijs met vruchten?” vroeg de jongen aarzelend.

“Vijftig cent”, antwoordde de serveerster.

De jongen haalde wat kleingeld uit zijn zak en bestudeerde het op zijn hand.

“En hoeveel kost een klein ijsje?” vroeg hij weer.

Er stonden inmiddels heel wat mensen in de zaak. Alle tafeltjes waren bezet en de serveerster werd ongeduldig.

“Vijfendertig cent”, snauwde ze.

De jongen telde zijn geld nog eens goed na en zei toen: “Dan neem ik het kleine ijsje!”

De serveerster bracht het ijsje en snelde weer weg. De jongen at zijn ijsje op, betaalde aan de kassa en ging de zaak uit.

Toen de serveerster terugkwam bij zijn tafeltje schrok ze op.

Daar, netjes naast het lege bordje, lag vijftien cent; haar fooi.

Positieve programmering

Door Ronan Keane

We worstelen allemaal wel met negatieve gedachten. Nare gedachten waarmee we onszelf naar beneden halen doordat we worstelen met echte of denkbeeldige blunders, zwakheden, of omdat we onszelf negatief met anderen vergelijken.

Daar wil je toch zeker niet mee blijven zitten? Een van de dingen die mij weleens helpen is, het kweken van positieve gedachten.

Onze houding wordt gevormd door onze gedachten. Onze instelling staat aan de wieg van onze daden en die vormen onze toekomst. Een veranderd leven begint met een verandering in je denkpatroon. Er staat in de Bijbel: “leef als nieuwe mensen, doordat jullie op een nieuwe manier gaan denken.”1

Dat proces zet je op gang door je gedachten te vullen met goddelijke, positieve gedachten.

“Richt je gedachten op alles wat waar, eerlijk, heilig, vriendelijk, mooi en goed is. Doe alles wat jullie van mij geleerd, gezien en gehoord hebben. Dan zal de God van de vrede bij jullie zijn.”2 Het kost in het begin wat moeite om alleen aan positieve dingen te denken, maar na een tijdje zul je zien dat je leven blijer wordt en dat je alles beter in de hand hebt.

De Bijbel staat vol met positieve uitspraken. Naarmate we die meer op onszelf en onze dagelijkse situaties leren toepassen beginnen we onszelf en het leven meer te zien op de manier waarop God het ziet en dat vindt zijn weerklank in onze gedachten en ons gedrag.

Hier zijn een paar voorbeelden om je op gang te helpen. Iedereen is anders en we hebben allemaal verschillende dingen nodig, dus kies er een paar uit die jou het meest aanspreken, of zoek er zelf een paar op.

. Ik weet niet of ik deze taak aan kan, maar ik ga mijn best doen en vertrouwen dat Jezus de rest doet. “Ik kan alle dingen aan, dankzij Christus die mij kracht geeft.” (Filippenzen 4:13)

. Ik heb vandaag een fout gemaakt, maar ik ben vastbesloten om ervan te leren, overeind te komen en het opnieuw te gaan proberen. “Als je leeft zoals de Heer het wil, geniet Hij van je en helpt Hij je. Stel dat je valt, dan grijpt Hij je hand, want Hij zal je redden.” (Psalm 37:23,24)

. Misschien gaat alles nog niet zoals ik gehoopt had, maar ik blijf erop vertrouwen dat God iets moois voor me in petto heeft. “We weten dat God alles ten goede zal gebruiken voor de mensen die van Hem

houden en die Hij volgens zijn plan geroepen heeft om bij Hem te horen.” (Romeinen 8:28)

. Ik ben niet volmaakt, maar voor God ben ik bijzonder omdat Hij me een uniek verstand heeft gegeven, een eigen persoonlijkheid, specifieke gaven en een bijzondere bestemming. “Ik prijs U, want het is een wonder hoe U mij heeft gemaakt. Alles wat U heeft gemaakt, is bijzonder. Ik weet dat heel goed.” (Psalm 139:14)

. Niets kan tussen mij en Gods liefde komen. “Want ik weet zeker dat geen dood of leven, geen engelen of duivelse geesten, geen enkele macht, geen dingen nu of in de toekomst, geen macht uit de hoogte of uit de diepte, nee, niets op deze aarde ons zal kunnen losmaken van de liefde van God. Die liefde heeft God ons gegeven door Jezus Christus, onze Heer.” (Romeinen 8:38-39)

. Ik hoef niets te vrezen want God is liefde en Hij is altijd met me. “Wees niet hebzuchtig, maar wees tevreden met wat jullie hebben. Want God heeft gezegd: “Ik zal je nooit in de steek laten. Ik zal je nooit verlaten.” (Hebreeën 13:5)

. God wil dat ik vreugde vind in Hem en in het leven dat Hij me heeft gegeven. “Ik zeg dit tegen jullie, zodat mijn blijdschap in jullie kan zijn en jullie blijdschap volmaakt zal zijn.” (Johannes 15:11)
. Vandaag zal ik meer aan anderen denken en minder aan mezelf. Ik ga de dag voor iemand anders beter maken. “Het is fijner om te geven dan om te krijgen.” (Handelingen 20:35)

. Ik geef het niet op! Ik weiger om de handdoek in de ring te gooien. Jezus heeft beloofd dat Zijn kracht er voor me is zolang ik het blijf proberen. “Laten we nooit stoppen om goed te doen. Want

uiteindelijk zullen we daarvan de zegen oogsten. Maar dan moeten we wel doorzetten!” (Galaten 6:9)

. Misschien heb ik materieel gezien niet zoveel als andere mensen, maar ik heb dingen die belangrijker zijn; betrouwbaarheid en een gerust hart. “Maar het dienen van God is wel een grote rijkdom, als we ook tevreden zijn met wat we hebben.” (1 Timotheüs 6:6)

. God wil me door deze dag leiden en me helpen er iets moois van te maken. “Vertrouw met je hele hart op de Heer, en vertrouw niet op je eigen wijsheid. Overleg al je plannen met Hem. Dan zal Hij je leven leiden.” (Spreuken 3:5-6)

. God zal me helpen de juiste beslissingen te nemen. “En als je een keer niet weet wat je moet doen, mag je God om wijsheid vragen. God geeft die altijd, zonder boos te zijn dat je het zelf niet weet.” (Jakobus 1:5)

Dit zijn geen oeverloze kreten om je beter te laten voelen. Iedere uitspraak is gebaseerd op een van Gods onfeilbare beloften, en wat Hij beloofd heeft zal Hij ook doen.3 Bij God is alles mogelijk!

1.Romeinen 12:2
2.Filippenzen 4:8–9
3.Zie Romeinen 4:21.

De persoon die God van je wil maken

door Irena Žabičková

Jezus kwam op aarde om voor onze zonden te sterven, maar Hij is ook als mens gekomen om een illustratie van God te zijn en door Zijn daden te laten zien hoe God is. Als wij ernaar streven om meer te worden zoals Christus, is het normaal dat wij Zijn voorbeeld willen navolgen.

Maar het valt niet mee om jezelf te veranderen. Een tijdlang heb ik boekjes bestudeerd waarin stond dat je jezelf kunt aanleren om bepaalde gewoonten te veranderen. Er zaten wat goede tips bij.

Ik besefte echter al snel dat zulke boekjes grotendeels gebaseerd zijn op wilskracht en zelfdiscipline. En daar gaat het vaak grandioos mis. We hebben allemaal weleens geprobeerd ergens in te veranderen omdat we erover gelezen hebben of misschien het gevoel hadden dat God ons daar naar toe leidde, maar dan lukte het toch niet, of we maakten er een puinhoop van. Ik heb dat zelf ook meegemaakt en dan werd ik verschrikkelijk

ontmoedigd. Soms heb ik echt het gevoel dat ik iets in mezelf moet veranderen; aan mijn gedrag of mijn gedachtegang en dan probeer ik het oprecht, maar iedere keer mislukt het weer. Alleen wanneer ik Jezus de ruimte geef om er iets van te maken, dan zie ik vooruitgang zonder opnieuw dezelfde gevechten te moeten leveren en die ontmoediging weer te voelen. Maar hoe maak ik ruimte voor Hem?

Dat is eenvoudig: ik neem meer tijd om met Hem te zijn. Ik praat meer tegen Hem en krijg ook meer antwoorden. Ik prijs Hem en geniet van Zijn nabijheid en mediteer over Zijn Woord, waarbij ik deze wereld en al haar drukte en strijd even buitensluit.

Wanneer ik er in slaag om op die manier tijd met Hem te nemen, kan ik letterlijk voelen wat voor invloed dat op me heeft. Ik word er een ander mens door; vervuld met vreugde in plaats van verdriet, vrede in plaats van strijd, vertrouwen in plaats van zorgen, liefde in plaats van afgunst, vergeving in plaats van verbittering, en ga zo maar door. Als ik het alleen probeer te doen gaat het mis, maar als ik tijd bij Jezus doorbreng werken Zijn Geest en Zijn Woord in mijn gedachten en mijn gedrag door. Het is de sleutel tot een beetje meer te worden zoals Hij en de persoon te worden die Hij van me wil maken.

Ik ben de wijnstruik en jullie zijn de takken. Als jullie in Mij blijven en Ik in jullie blijf, zal er veel vrucht aan jullie groeien. Want zonder Mij kunnen jullie niets doen. -Johannes 15:5

Jezus wilt U me helpen, voldoening en vreugde te vinden in het leven. Dit begint als je Hem in je hart vraagt:

Lieve Jezus, vergeef me alstublieft al mijn zonden. Ik geloof dat U voor me gestorven bent. Ik geloof dat U de Zoon van God bent en ik vraag U om in mijn leven te komen. Vul me alstublieft met Uw Heilige Geest en help me om anderen over U te vertellen opdat ook zij U leren kennen. Amen

De weduwe in Zarfat

Door Marie Alvero

Er staat veel in de Bijbel geschreven over vrijgevigheid. Dat is een belangrijk aspect van een Christelijk leven en als volgelingen van Jezus wordt er een beroep op ons gedaan om gulle, blijmoedige gevers te zijn. Soms faal ik daar echter in. Dan voel ik me alsof ik ben opgedroogd, dat ik alles al gegeven heb en dat ik mentaal, fysiek, geestelijk en financieel weinig te bieden heb. Ik wil wel geven, maar ik zit aan de bodem van het vat en kan zelf de dag maar nauwelijks doorkomen.

Ik moest denken aan een verhaal dat in de Bijbel staat. Het land Israël en het gebied er omheen zat midden in de droogte en er was hongersnood uitgebroken. Het had al jaren niet geregend en de mensen verhongerden. De profeet Elia was op wonderbaarlijke wijze in leven gehouden bij een beek, maar op een dag riep God hem om op weg te gaan naar Zarfat, een stadje in een ander land, Sidon genaamd. In een buitenwijk van de stad ontmoet hij een weduwe die hout aan het sprokkelen is en hij vraagt haar om een beker water.

Toen zij het water ging halen riep hij haar achterna: “Breng me ook een stukje brood.” Maar ze zei: “Ik zweer bij de Here uw God dat ik geen enkel stukje brood meer in huis heb. En ik heb nog maar een handvol meel in de pot en een klein druppeltje olie in de kan. Ik was juist een paar houtjes aan het bijeenrapen om deze laatste maaltijd klaar te maken voordat mijn zoon en ik zullen sterven.”

Maar Elia zei tot haar: “Wees maar niet bang! Doe wat je tegen me zei, maar maak eerst een broodje voor mij klaar. Gebruik daarna wat er nog over is voor jezelf en voor je zoon. Want de Here God zegt: “Er zal altijd meel en olijfolie in je vaten zitten tot het moment dat de Heer het weer laat regenen en de gewassen weer zullen groeien!” 1

Ik weet wel zeker dat deze weduwe zich veel droger en uitgeput voelde dan ik me ooit gevoeld heb. Ik vraag me af waardoor ze gemotiveerd werd om de profeet een beker water te geven, nog voordat hij haar vertelde over de belofte van God. Misschien dacht ze wel dat ze toch niet veel meer te verliezen had. Ze woonde in een ander land, dus geloofde ze waarschijnlijk nog niet eens in de God van Israël, maar toch was ze bereid het laatste beetje dat ze had aan de profeet van God te geven.

Wij denken vaak dat we alleen vrijgevig kunnen zijn als we meer dan genoeg hebben, maar wat als we nu eens geven van het beetje dat we hebben? Als we nu eens beginnen te geven van de weinige tijd die we hebben, het kleine beetje kracht, de genade, de wijsheid en de middelen, zou Hij dan beginnen te werken op een andere manier die we niet zouden leren kennen als we overal genoeg van hadden?

Ik weet niet of de weduwe ooit goed gevulde keukenkasten had, maar ik kan me zo voorstellen dat ze iedere keer wanneer ze olie uit haar kruik goot of meel uit haar vat schepte, weer moest denken aan die keer dat ze God het laatste gaf wat ze nog had en ze terugbetaald werd met voldoende om van te leven.

Misschien wordt er dan niet van me gevraagd om te geven omdat ik zoveel heb (ofschoon ik moet toegeven dat ik meer heb dan menig ander). Misschien wordt er van me verwacht dat ik geef omdat ik in God geloof, omdat alles wat ik heb eerst aan Hem toebehoort en tot Zijn eer wordt gebruikt.

1 Koningen 17:11–14

Een stukje van de puzzel

Ik kan de vragen zien die in je opkomen omdat het allemaal niet zo glad verloopt als je verwacht of gehoopt had. En nu vraag je je af of je het wel op de juiste manier gedaan hebt. Heb je wel de juiste beslissingen genomen en waren de keuzes die je gemaakt hebt wel zo goed?

Ik begrijp de vragen, het verdriet, de pijn en de wanhoop die je voelt. Je moet echter weten dat Ik aan je zijde sta. Je bent Mijn kind en ik hou van jou en zorg voor je met de grootste tederheid. Ik zet je nooit ergens neer waar je geen ruimte meer hebt om te groeien. Elke situatie is een gelegenheid om te groeien; een kans om nieuwe lessen te leren en je de eigenschappen van Mijn Geest eigen te maken, zoals nederigheid, geloof, vertrouwen en afhankelijkheid van Mij.

Wees geduldig en sta Mij toe om met de situatie aan het werk te gaan. Jij ligt op Mijn Pottenbakkerswiel1 en als Ik iets moois uit je leven mag bouwen, dan vraag Ik dat je stil blijft liggen en Mij de tijd geeft om Mijn werk te doen. Je hoeft je geen zorgen te maken dat je voor altijd op dat wiel moet blijven ronddraaien. Bedenk dat de tijd die je in handen van de Pottenbakker doorbrengt je een nog beter vat kan maken. Vertrouw op Mij, want Ik doe alles goed. Het werk dat Ik in je begonnen ben, zal Ik voleindigen .

-Zie Jeremia 18:1–6.